

Búcsúztat az olvasó

Kedves Attila!

Nagyon sajnálom, de megértem a búcsúzásod. Szótlan a szám a szomorúságtól.

Bizony nagyot fordult a magyar (és más nemzetek) közösségi/kulturális igénye az elmúlt 40-50 esztendő alatt.

Békés-áldásos Karácsonyt és nyugodalmass-Boldog Új Évet kívánok.

**Barátsággal,
Kapantian Artúr**

**Egy rövid köszönet
a „Magyar Élet”**

múlt és jelen munkatársainak!

Amióta a „Magyar Élet” megjelent Ausztráliában, valamikor, valamilyen formában mindannyian részesei voltunk. Nyelvtudás nélkül jöttünk ide és a magyar újság tartott össze bennünket. Segített kapcsolatot tartani a más városokban élő ismerősökkel, a régi sporttársakkal és mindazokkal, akiket ismertünk vagy büszkéek voltunk rájuk az óhazában és itt Ausztráliában.

A családukat, rokonainkat és szeretkeinket otthon kellett hagynunk, de a magyarságunkat a szívünkben hoztuk magunkkal. A Magyar Élet segített hozzá, hogy folyamatosan tartottuk a magyar kapcsolatainkat, a múltunkat és könnyebben tudtunk beilleszkedni az új ausztrál életbe.

A magyarul írt újság egy nagy csatláddá hozott össze bennünket. A magyar szó, a magyar nyelv szépsége és annak használata, a kifogyhatatlan vicces történetek felelevenítése Magyarországot hozta ide Ausztráliába.

De a „Magyar Élet” nem csak egy újság volt. Neki köszönhetjük, hogy sok híres magyar színésszel, komikussal, énekesrel ismét találkozhatunk, akik a magyar kultúrát bemutatták az Ausztráliában élő magyaroknak. Ezzel életben tartották magyarságunkat és megkönnyítették az emigrációs élet nehézségeit.

Ezt a több, mint ötvenéves „önzetlen munkát”, amit kaptunk a „Magyar Élet” minden munkatársától egy rövid levéllel nem lehet megköszönni. Amióta megérkeztünk Ausztráliába, az újság elválaszthatatlanná vált az életünkkel és a múltunkkal. Sok magyart összehozott és nyugodtan mondhatom: mindannyian sajnáljuk, ennek az értékes, eredményes és a magyarságot összefogó újságnak a megszűnését.

Ez év végén elérkezik a búcsúzás ideje amikor a „Magyar Élet” megszűnik és a mi életünkben bepótolhatatlan hiányt fog maga után hagyni. De az újság tulajdonosai, szerkesztői és munkatársai abban biztosak lehetnek, hogy az itteni magyarság örök hálával és szeretettel fog visszaemlékezni a sikeres és értékes munkájukra, amivel a nehézségek ellenére is egy félévszázadig a „Magyar Élet” hetilapját életben tartották.

Hálás köszönettel minden olvasó nevében

Hódy László

Tisztelt Magyar Élet Szerkesztőség!

**Kedves Csapó Endre!
Kedves Márffy Attila!**

A Magyar Élet nyomtatott újság megszűnésének híre szíven ütött. Az ausztráliai Magyar Élet több mint egy lapkiadvány, egy újság mert annál jóval többet jelent.

A Magyar Élet nemzetmegtartó fátyla volt évtizedeken át, köszönhetően az áldozatos és önzetlen szerkesztő-újságíró személyiségeknek.

Talán csak én látom bele, hogy 1989-ig, a kommunizmus magyarországi elsöppréséig, a hetilap a szabad magyarság zászlóvivője is volt Ausztráliában?

Hiszem, hogy sokan érezzük így: sokat köszönhetünk a Magyar Élet szabadsajtó-küldetésének!

Köszönjük!

**Tisztelettel:
dr. Kálmán László
vezető konzul, Melbourne**

A kedves Magyar Élet összes szerkesztőjének és összes munkatársának!

Elnézést kérek, ha valamit rosszul írtam, de muszáj írnom.

Mikor olvastam Márffy Attila úr írását sírva fakadtam, hogy nem jön az újság többet ez nem lehet igaz, de igaz, mert elbúcsúztak az olvasóktól.

Nekem ez nagyon nehéz, igaz én is betöltöttem a 90 évemet.

Nehezen írok, nagyon rosszul látok, de nagytóval minden sort elolvastam, mert nekem ez az újság Isten áldása volt, őszinte, becsületes a Hazámtól távol. Erőt adott nekem az éléshez.

Az összes személy becsülettel dolgozott.

Én nagyon sajnálom, hogy nem jön az újság, de bele kell nyugodni. Több mint 30 éve olvasom és szeretem, nehéz lesz, ha nem jön többet.

Pár sort még írok, hogy kezdtem el az újságot olvasni.

Egy újságos bodé mellett mentem a buszhoz. Oda mentem elkezdtem nézegetni, szembe volt az Adelaide-i állomással. Soha nem felejttem el nagy betűkkel volt írva Magyar Élet. Elkíáltottam magam, „ez lehetetlen!”, a buszra várók rám néztek, azt hitték, hogy ez a nő, hülye. Megvettem az újságot úgy örültem, mintha aranyat találtam volna. De igaz, azt találtam aranyat. De most elvesztettem, de nagyon boldog vagyok, hogy hosszú éveimig olvastam, van még gyűjteményem is, majd azokat olvasom újból.

Nagyon köszönöm Önöknek, ezt a sok szép írást és munkát, amit eddig csináltak.

Kívánok Mindenkinek jó pihenést és hosszú boldog életet.

**Egy régi olvasójuk,
Mrs Ilona Balatincz
Adelaide**

Kedves Magyar Élet, hálás köszönet, hogy 39 esztendőn át olvashattalak, örülhettem neked. Hiányozni fogsz.

Nem könnyű elfogadni megszűnésedet. Szinte csoda, az elmúlt évtizedekben létezni tudtál. Túlélve sok emigráns újságot, folyóiratot, akkor amikor hatalmas újságok küzdenek a megmaradásért.

Köszönet azoknak, akik mindent megtettek létezésedért. Hála Márffy Attilának, Csapó Endrének, Bagin Líviának, Józsa Erikának.

von Emánuel György

Búcsúzás

Nagyon nehéz örökre elbúcsúzni azoktól, akiket szívünkbe zártunk, életünk része volt, szinte hihetetlennek tűnik, hogy megszűntek élni számunkra jóban, rosszban velünk lélegzeni.

Így, ilyen megszemélyesítéssel köszönünk el a MAGYAR ÉLET heti laptól, a magyarságot talán egyetlen egybetartó dobogó szívétől.

Hálás köszönet mindazoknak, akik jóformán életüket áldozták fel sok évtizedeken át, emlékeztetni bennünket hetente, hogy kik vagyunk, hová tartozunk.

Külön köszönet Márffy Attila főszerkesztőnek, aki 52 éven át magát nem kímélve a nehéz munkától hordta magasan útmutatóként e zászlócskát.

Csapó Endrenek, kinek neve a politikai irodalom történet legjelesebbjei közt a helye a következő generációk számára is.

**Kívánva megérdemelt jó pihenést,
Boling Lucia**

Kedves Szerkesztőség,

Nagyon elszomorodtam a rossz híren, úgy érzem egy közeli családtagomat veszítettem el. Én is hibás vagyok, ami pénze volt a Sydney Kaszinónak, magyar árvaházaknak küldtem el, többet kellett volna hirdetnem.

Maguk hősök, az egész magyarság igaz hálával kell hogy tartozzon Önöknek.

Nagyon fognak hiányozni – a Magyar Élet életünk része volt. Úgy érzem árvák lettünk az új hazában.

**Igaz szeretettel és hálával
Patay Feri
a Sydney Magyar Kaszinó elnöke.**

Kedves Bandi Bátyám!

Kedves Attila!

Kedves Lívia!

A Magyar Élet 2018 december 6-i számában a 9. oldalon Attila által írott búcsú szöveg a Magyar Életben, megrendített és azonnali írásra készítetett.

Nehéz elfogadni a lehetetlent, úgy, mint életünkben a halált, amit előtte természetesnek tartunk, és amikor bekövetkezik, akkor gyászolunk és könnyen hihetetlené válunk.

Teljesen Veletek érzek és együtt érzek és gyászolok Veletek.

Érzem azt a nehéz utat, amikor ezt a cikket írtad kedves Attila, Bandi Bátyám és Lívia nevében is.

Hiszem, hogy minden lehetőséget jól megfontoltatok mielőtt ezt az utat választottátok, hiszen ismerem a lendületet, amivel mindeddig küzdöttetek a lehetetlen ellen, hogy lelkes munkátokat ne kelljen befejezni.

Biztos vagyok abban, hogy amikor az eddig érdektelen többség felébred a valóságra, hiányolni fogja, amit előtte nem támogatott.

De ilyen az élet, sajnos mi magyarok ilyenek vagyunk.

Magam és családom nevében szégyellem, hogy erre a sorsra kellett jutni életetek munkája eredményének.

Nehéz elfogadni, és csalódás részemre is, hogy Ausztrália magyarságának nincs igénye és ereje, hogy egy magyar újságot érdemes legyen gazdaságosan szerkeszteni/működtetni.

Szeretném remélni, hogy csoda történik ez esetben, és új életre ébred a közömbös magyarság, és feltámasztjuk az új Magyar Életet a jövőben, az eredeti szellemi nagyságban, tisztasággal, magyarsággal olyan információval, melyek az újabb generációk részére felemelő és nemzeti tartalmat képviselnek és erősítenek a magyar jövő érdekében.

Köszönjük mindhármatok kiváló, tartalmas és rendkívül szorgalmas/türelmes és példát mutató munkátokat az évtizedeken át, kívánunk békés

visszavonulást és soha nem felejtjük munkásságotokat a magyarság érdekében.

**Tisztelettel, baráti üdvözlettel,
kézcsókkal
Zágon Lajos**

Kedves Attila!

Sajnálattal olvastam írásod. Ez nagy úrt hagy a magyarság és a te életedben is amíg az idő enyhít és más tölti be az életed. Minden elismersem a hosszú és nehéz munkáért. Remélem mások is így vélekednek és megkapod az értekes munkád jutalmát.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és békés, de örömteli boldog újévet.

**Szeretettel
Atyimás Erzsébet és Emil**

Tisztelt Szerkesztőség!

Kedves Márffy Attila!

Hamarjában nem is tudom, hogy mi keserít el jobban, a Budapesten randalírozó Soros legénység ténye, vagy pedig a „Magyar Élet” megszűnésének melbourne-i híre.

Felesleges sorrendet felállítani, talán elegendő, ha bevallom, megkönnyeztem a „Magyar Élet” búcsúját.

Magyarországi, pontosabban váci illetőségű olvasója vagyok a lapnak. Huszonvalahány évvel ezelőtt volt szerencsém rövid időt tölteni az Önök csodálatos szép és gazdag új otthonában, vagy ha úgy tetszik: új hazájában. Azt követően egy barátomnak köszönhetően — és a mindenkor helyi postás irigységére — hetente válogathattam a jobbnál jobb cikkekben, élvezhettem az Önök emigráns életének minden örömét, minden bánatát.

Tiszteletbeli ausztráliai magyar lettem a „Magyar Élet” -nek köszönhetően. Ott voltam a Regnum és a Szent Erzsébet búcsún, a Hungarofesten, személyesen „ismertem” minden egyesületi vezetőt. Közülük Csutoros Csabával idézőjel nélküli ismerettségem van, a Bocskaiakban vele készült közös fényképet a családi fényképek között őrzöm a nappali falán.

„Ismerek” minden táncsoportot Perth-től Brisbane-ig, minden magyar iskolást, magyar érettségizőt. Öröm és büszkeség tölt el a megannyi csudaszép, biztató jövőt ígérő fiatal látványra.

Tiszteletbeli ausztráliai magyar lévén „tagja” vagyok minden délvidéki egyesületnek, az Erdélyi Szövetségnek, a Trianon Társaságnak, a Sydney-i Kaszinónak, ...

Természetesen váci baráti társaságomban, néha azon túl is, kézzel kézre járt becses tulajdonom, és nem, mint egy távoli kuriózum, hanem mint egy emigráns társadalmi élet hiteles tükröképe, és mint egy hiteles politikai vélemény hazánkban és szerte a világon uralkodó helyzetről. A lap egyik-másik cikkéről talán megoszlottak a vélemények, abban viszont valamennyien egyetértettünk, hogy Csapó Endre, vagy ahogy Önöknél járja: „Bandibá”-ra, valóban mondhatjuk, hogy ő egy csodálatos kuriózum.

Párját ritkító élelslátása, józan ítélőképessége, a galád politikai gubancok sebészi pontossággal való szétválasztása, megmagyarázása már rég nemcsak a „Magyar Élet”, főszerkesztői pozíciójára, de vezető hazai napilapok élére predesztinálta volna.

Nekem, nekünk itt Vácott, „Bandibá” barátunk, mentorunk lett, kilencvenhetedik születésnapját utólag mi is megünnepeltük. És barátunk, eszmétársunk lett Márffy Attila, mert volt,

aki elmesélte, hogy a lap összeállítása, szerkesztése 90 százalékban az ő kifinomult ízlésére, tárgyilagosságára és tájékozottságára épült.

Nem áll módomban a „Magyar Élet”-et összehasonlítani más emigrációban megjelent, megjelenő kiadványokkal, azt viszont vállalom kimondani, hogy a „Magyar Élet”, itt Magyarországon is megállta volna a helyét. Megszűnése óriási veszteség.

Végezetül, anélkül, hogy kritizálnám az Orbán-kormányon belül az illetékes minisztériumokat, úgy vélem, hogy a „Magyar Élet” feltétlen bőkezűbb, megértőbb támogatást érdemelt volna.

**Szívélyes üdvözlettel
Téglás Sándor
Petőfi Sándor u. 54 Vác**

Tisztelt és kedves Főszerkesztő úr!

Hálás köszönetek a Magyar Életnek! Vagy talán úgy is mondhatnám, hogy hálás köszönetek a Magyar Élet négy szerkesztőjének! Igen valamennyien jó munkát végeztek!

Elsőnek a „97 éves Csapó Endre bátyámnak” szeretném kifejezésre juttatni, az én gondos módú, hálás köszönetemet.

A gondos módú hálás köszönetem oly módon szeretném kifejezésre juttatni, hogy Márffy Attila javasolhatná, Csapó Endre bátyánk magasan kiváló munkájának elismeréseként a „Guniess Rekord könyvekbe”, való előterjesztésre, amit én erősen támogatok. A Guinness Rekordok főirodája Londonban van.

Ezzel kapcsolatban itt szeretném megkérni Csapó Endre bátyánkat, hogy legyen szíves és írja meg az érdekes és hosszú önéletrajzát, hogy az előterjesztés meg lehessen tenni.

Mivel a Guniess Rekord könyvekhez én még nem javasoltam senkit, így én nem tudom a feltételeket, de ha jól tudom az internetről le lehet venni.

Itt Ausztráliában tudom, hogy vannak az újságíróknak külön kitüntetési formájuk és feltételek, hogy Magyarországon is. Így, ha Bagin Lívia elő lenne terjesztve én azt is szívesen támogatnám!

Ha esetleg a javaslat, hogy „a gyp-lőt adjuk át a fiataloknak”, megtörténik, úgy én megkérném Márffy Attila urat, hogy olyan esetben legyen szíves, adja át az előfizetésem főnn maradt részét, a fiataloknak. Ha nem, úgy legyen szíves igyon meg egy pohár tokai furmintot, az egészségünk-re.

A Magyar Élettől fájó szívvel búcsúzó, mint előfizető, olvasó és mint krónikás!

**Magyar nemzetársi tisztelettel
Ráskövy István
Melbourne**

Tisztelt Szerkesztőség

Tudom, nem az alkalomhoz illő, ám az alkalom szülte kérdés.

Komputerrel nem rendelkező, idősebb társaim nevében is szeretném megkérdezni, van e remény arra, hogy hozzánk nőtt újságunk megszünte után valami módon és rendszeresen megkapjuk a Duna TV heti programját?

**Kerényi Elemér
Doveton**

**(A Szerk. megjegyzése:
Természetesen keressük a megfelelő megoldást és az érintettekkel időben, postán értesítjük.)**